

2,400 Kr. og derunder, men de høiere Lønninger ere ikke Alderstillaagslønninger, men Lønninger for høiere Charger, med et Ord, det er Statsraader, der have de 4,000 Kr., og Rancelliraader og andre Folk, der have 2,400 Kr., som virkelig kæmpe for deres Eksistens, og hvem der er al mulig Grund til at hjælpe og støtte; thi det er Folk, der arbejde haardt og strengt hele Dagen igjennem, og som neppe have det tørre Brød til deres Familie. Derfor disse Embedsmænd er jeg ikke villig til at gøre Noget, der kan krænke dem, og jeg vil sige overfor den ærede Ordfører, at jeg er villig til at gøre billige Indrømmelser med Hensyn til Procenten, naar blot vi sætte Maximalgrænsen ned til 2,400 Kr.; thi jeg tror ikke, at vi skulle gaa over 2,400 Kr., thi denne Gage angiver den kvalitative Grænse mellem Embedsderne, saa med Hensyn til Procenterne for de smaa Lønninger lægger jeg ikke saa megen Vægt paa vort Forslag. Der er virkelig Nødvendighed og Billighed, som taler derfor. Det er ren Medlidenhed, der bør tale her, men ligeoverfor Maximalgrænsen er det, vi kalde Medlidenhed, ikke Andet, end at vi give store Embeder Lønningsstillæg, som der ikke er mindste Grund til at give dem. Det kan gjerne være, at de vedkommende Embedsmænd kunne bruge Pengene — man kan altid bruge Penge —, men man skal huske paa, at de billige Lidet med de daarlige Konjunkturer trykke enhver Stand i Landet og have trykket Bondestanden mere end nogen anden Stand. Men det bryder man sig ikke om, det gør ikke Noget, her har Statskassen ikke Naad til at give Noget til Husmændene, saaledes som vi faae forleden Dag. Kommer der et eller andet Forslag til direkte at hjælpe de Samfundsklasser, som trykkes af den lave Arbejds løn og de lave Kornpriser, saa er Statskassen ikke parat, men gjælder det om at hjælpe Embedsmændene, som have over 2,400 Kr., de vel lønede Embedsmænd, saa er det en anden Sag. Det er ikke blot forkert, men det Præcedens, vi derigjennem skabe, er virkelig uretfærdigt. Der kom en Betragtning fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og denne Betragtning støttedes af den høitærede Minister; men ganske vist skal jeg indrømme, at den høitærede Minister støttede den paa en mere besindlig og forsigtig Maade, end det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem søgte nemlig at gøre gjældende, at der mellem Embedsmændenes Dyrtdstillæg og Lønningerne til Soldaterne og Skolelærernes Løn var en nødvendig Forbindelse, saa at, naar det One gif, maatte ogsaa det Andet gaa med. Den høitærede Minister undtog Skolelærerne, og det er Noget, som har undret mig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds ikke havde set den væsentlige Forskjel mellem Dyrtdstillægene og Lønningsstillægene, da han dog har været med til denne Bestemmelses Indsættelse paa Finants-

loven, en Bestemmelse, som blev sat istedetfor Medhjælpssummerne, saavidt jeg erindrer. Nu tror jeg, at den høitærede Minister havde gjort bedre i at procedere mod det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds og ikke nævne Medhjælpssummerne; thi de anvendes gennemgaaende til at lønne Smaaembedsmænd, og det er jo en Grund til ikke at røre ved dem; men med Hensyn til Spørgsmaalet om Forbindelsen — det er den One, der bliver tilbage mellem Embedsmændene og Soldaterne — siger jeg ligeoverfor den ærede Minister og det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, at denne Forbindelse eksisterer aldeles ikke. De to Ting have ikke det Mindste med hinanden at gøre, og det vil det ærede Medlem kunne se, naar han læser Finantsloven. Hvad staar der i Finantsloven? Der staar i Post 43: „Dyrtdstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes umiddelbart af Statskassen“, og dette Dyrtdstillæg gives efter visse Regler, og derefter følger, ganske vist under samme Nummer, men ikke som Dyrtdstillæg, men som Lønningsstillæg, Bestemmelserne om Tillæget til Underforporaler og Menige (Udfrydelse). Det er en lille Slutningsbestemmelse, som ikke indeholder Andet, end at vedkommende Underforporaler og Menige faae et Tillæg i Lønnen, at Lønnen for dem forhøies. Hvorfor denne Forskjel i Formen? Ganske sikkert, fordi der er Forskjel i Motiverne. Motiverne til Embedsmændenes Dyrtdstillæg er Dyrtd, og til Soldaternes forhøiede Lønning er det jo en Erfjendelse af, at Soldaterne gennem mange, mange Aar, i hvilke Embedsmændene have faaet Forhøielse, ere blevne glemte, og staa med saa lav en daglig Lønning, at de ikke kunne eksistere for den. Det var egentlig Motivet. Det, der gjorde, at man forhøiede Soldaternes Lønning, var ikke Dyrtd; men at man havde glemte dem i lang, lang Tid, og derfor tog dem med samtidig med Embedsmændene. Der var hos de Herrer, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds repræsenterer, en saadan Uvillie til at hjælpe Soldaterne, men Villie til at hjælpe Embedsmændene, udan at lænke dem sammen med Embedsmændene, og jeg tilstaa, at jeg blev ikke meget opbygget ved at høre baade Finantsministeren og det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds idag true med, at saa skulde ogsaa Soldaterne miste Deres, naar vi toge fra de store Embedsmænd. Jeg tror ikke for ramme Alvor, at det er Nogens Alvor her i Landet, at vi skulle sulte Soldaterne, for at kunne vedblive at forsyne de høitlønnede Embedsmænd med Dyrtdstillæg, naar der ingen Dyrtd er. — Den Slags Trusler skal man meget hellere lade være at komme med, og hvis det just ikke fremkom i Form af en Trusel, saa fremkom det dog paa en saadan Maade, at det let kunde se saadan ud, og det ærede Medlem antydede i ethvert Tilfælde, at de to Ting hørte sammen. — Jeg tror